

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ. ਸਾਰੋਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ. ਜੇ

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ- ਜਵਾਬਦਾਰ

Crl. 2000 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 328/DB

20 ਜਨਵਰੀ, 2003

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 -ਐਸ. 354, 375, 376 ਅਤੇ 511 . ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ . ਲੜਕੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ/ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ . ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਕੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ 376 – ਫੜਿਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ—ਲੜਕੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਿਤ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ-ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ - ਖਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਪੀਲ - ਦੋਸ਼ੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਗੱਲਾਂ ਸਮੇਤ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਦੰਦੀ ਵੱਢ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਯੋਨੀ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨਾਲ ਮਾੜਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਸਮੇਤ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਹਾਈਮਨ ਟੋਮ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਮਤਭੇਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅੰਸ਼ਕ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 21)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਵੀ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 375 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਤੱਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ S. 375 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਛੇਵੀਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਜੁਰਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਅਪੈਰਾਥ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ

ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾਥਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪੈਰਾਥ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ 19)

ਕੇਐਸ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਏ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤ-ਰਾਜ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਇਹ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ 13 ਮਾਰਚ, 2000 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੰਗਰੂਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ। 20,000 ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 15,000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(2) ਮੁਦਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਕੁਝ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ PW.4 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 511 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 354 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਪੈਰਾਥ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਡ, ਸਰਲਕਰਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(3) ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਂਦਰ ਜਵਾਨਮਲ ਗਾਧੀ ਆਦਿ (1) ਅਤੇ ਮਦਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। 2) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਸੁਦੇਸ਼ ਝਾਕੂ ਬਨਾਮ ਕੇਸੀਜੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1997 ਐਸਸੀ 3986
- (2) ਏਆਈਆਰ 1998 ਐਸਸੀ 386
- (3) 1998(3) ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਲਾਅ ਜਰਨਲ 2428

(4) ਲਈ , ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

(5) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਦੀਪ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਭੀਮ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਲੜਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਇਕੱਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਮਿਸਤਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ 13 ਜੂਨ, 1999 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਥਾਣਾ ਧੂਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਖੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 121 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। FIR ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਮਾਨਵਾਲਾ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਿਸਤਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਕਰੀਬ 3 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਇਕਲੌਤੀ ਬੇਟੀ ਸੰਦੀਪ ਕੌਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 7 ਸਾਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ 'ਚ ਮੇਰੀ ਧੀ ਸੰਦੀਪ ਮੇਰੇ ਘਰ ਇਕੱਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ 12 ਜੂਨ 1999 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਖਾਣਾ ਖਾ ਕੇ ਬਾਲਕੀ ਬਾਜ਼ੀਗਰ ਬਸਤੀ ਧੂਰੀ ਵਾਲੇ ਘਰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੀ ਲੜਕੀ ਸੰਦੀਪ ਮੇਰੇ ਘਰ ਇਕੱਲੀ ਰਹਿ ਗਈ। ਰਾਤ ਕਰੀਬ 9.30 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਚੀਕਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜੀ ਟਾਰਚ ਦੀ ਲਾਈਟ ਜਗਾ ਕੇ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਰਾਮਦਾਸੀਆ, ਵਾਸੀ ਮਾਨਵਾਲਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਸੰਦੀਪ ਕੌਰ ਨਾਲ ਕਮਰੇ 'ਚ ਪਲੰਘ 'ਤੇ ਜਬਰ-ਜ਼ਨਾਹ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਚਾਦਰ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਰੌਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ **ਉਰਫ** ਲੀਲੂ ਪੁੱਤਰ ਨਿੱਕਾ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਇਸੇ ਪਿੰਡ (ਸਾਡਾ ਪਿੰਡ) ਉਥੇ ਆ ਗਿਆ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੀ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਿਆ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਕਾਰਵਾਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ।

(6) ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਮੁਆਇਨਾ ਲਈ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਡਾਕਟਰ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3 ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਸੱਟ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਦੰਦੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪੱਟ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਹਾਈਮਨ ਨੂੰ ਪਾਟਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਖੂਨ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ. ਮੁਲਜ਼ਮ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਵੀ ਕੈਮੀਕਲ ਜਾਂਚ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੈਮੀਕਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PS ਅਤੇ PT ਦੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ HI 'ਤੇ ਵੀਰਜ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅੰਡਰ ਗਾਰਮੈਂਟ (ਕੱਚਾ) ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦੇ ਯੋਨੀ ਸਵਾਬ, ਯੋਨੀ ਸਮੀਅਰ, ਸਲਵਾਰ ਅਤੇ ਜਾਮਪਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੁਕ੍ਰਾਣੂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਗੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਟੀ ' ਉਸ ਨੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ , - 17 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ 10 ਦੇ ਕਰੀਬ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। , ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ। ਟੀ ' ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , - 28 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਤਰਸੇਮ ਲਾਈ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ PS ਅਤੇ PT ਵਿੱਚ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ.

(7) ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪੀਸੀ 29 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(8) ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , - ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।

(9) ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਪਰਤਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਟਾਰਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਮੰਜੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਏਸੀ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨਾਲ ਜਬਰ-ਜ਼ਨਾਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਜੂਟ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚਾਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ.ਕੇ. ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ PW-4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮਾੜਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ 'ਚ ਉਂਗਲਾਂ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਰਾਤ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ।

(10) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ PW-5 ਅਤੇ PW-4 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਪਾਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ

376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪੈਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

(11) ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਸਿਰਫ 7 ਤੋਂ 8 ਸਾਲ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਪੀੜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਮ ਪਰਿਪੱਕ ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਘਟਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁਰਮ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਡਾ: ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ 13 ਜੂਨ 1999 ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੁਪਹਿਰ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਖੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਡੀਕੋ-ਲੀਗਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਹੈ. PE, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:-

1. ਸੁਪਰੇਸਪੁਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਛਾਤੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ 2.5 ਸੈ.ਮੀ.
2. 2.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਗੱਲੂਾਂ 'ਤੇ ਦੰਦੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ। ਇਹ ਫੂਹਣ ਲਈ ਕੋਮਲ ਸਨ.
3. 4 "x 5" ਦੇ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਖੱਬੀ ਪੱਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਨੀਲਾ ਹੋਣਾ।
4. 4 "x 5" ਦੇ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਸੱਜੇ ਪੱਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਲਾਲ-ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਉਲਝਣਾ।
5. ਸੱਜੇ ਪੱਟ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ 2.5 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੰਕਰਮਣ।
6. ਵਰਟੀਕਲ ਲੀਨੀਅਰ ਵਲਵਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗਿੱਟੇ ਦੇ ਜੋੜਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਦੋਵੇਂ ਪੱਟਾਂ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਥੱਕੇ ਵਾਲੇ ਖੂਨ ਦੇ ਮਲਟੀਪਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ।
7. ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 'ਤੇ, ਸੈਕੰਡਰੀ ਸੀਕ ਚਰਿੱਤਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਲਵਾ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਓਡੀਮਾ ਅਤੇ ਅਰੀਥੀਮਾ ਸੀ। Fourchete ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਪਾਟ. Vaginal interoitus 'ਤੇ laceration ਮੌਜੂਦ ਸਨ, oozing ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਹਾਈਮਨ ਫਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਯੋਨੀ ਇੰਟਰੋਇਟਸ ਨੇ ਦੋ ਉਂਗਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਬਹੁਤ ਦਰਦਨਾਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ.

(12) ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਜਮਪਰ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਪੀ 4 ਅਤੇ ਸਲਵਾਰ ਐਕਸ. P5 ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਮੀਕਲ ਮਾਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(13) ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਬਕਾ. PE ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਹਾਈਮਨ ਪਾਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਚਿੱਟੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ।

(14) ਡਾ.ਆਰ.ਪੀ. ਜਿੰਦਲ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

(15) ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅੰਡਰ ਗਾਰਮੈਂਟਸ 'ਤੇ ਵੀਰਜ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 5 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਿਰਫ 7 ਤੋਂ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੱਟਣ ਨਾਲ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਨਿਗਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਟਾਰਚ ਲੈ ਕੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ “ਮਾੜੀ ਹਰਕਤ” ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੜਕੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਕਾਰਨ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਪਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਸੰਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ, ਉਹ 7 ਤੋਂ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ਛੇਵੀਂ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ

ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ (ਸੁਪੀਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ “23 ਮਈ, 1986 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10.30 ਵਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੋਨੀ, ਹਾਈਮਨ 'ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਰਕਰਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਯੋਨੀ ਸਮੀਅਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਲਾਈਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜੀਵਿਤ ਜਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਕਰਾਣੂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 354 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਪੈਰਾਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਧਾਰਾ 376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਅਪੈਰਾਥ ਸੀ। ਧਾਰਾ 511 ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਹ ਕੇਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(16) ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਂਦਰ ਜਵਾਨਮਲ ਗਾਂਧੀ ਆਦਿ (ਸੁਪੀਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸਤਰਾਸਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 511 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 511 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥ ਸੀ। 376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਸੀ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (4)** ਜਿੱਥੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸੈਕਸ ਲਈ ਵਿਪਰੀਤ ਲਾਲਸਾ ਦੇ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਅਨੰਦ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਬਖਸ਼ਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੈਰਾਥ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ

ਕਮਜ਼ੋਰ ਔਰਤ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

(17) **ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼** ਬਨਾਮ **ਗਿਆਨ ਚੰਦ (5)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“15. ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ-ਲੀਗਲ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਡਾ. ਮੁਦਿਤਾ ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

(4) ਏਆਈਆਰ 2002 ਐਸਸੀ 2235

(5) ਜੇਟੀ 2001 (5) ਐਸਸੀ 169

ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਟਿਰਿਕਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਵੇਸ਼" ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੀੜਤ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਕ੍ਰਾਣੂਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ੁਕ੍ਰਾਣੂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ (**ਦੇਖੋ-ਨਾਰਾਇਣੀਮਾ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ-[JT 1995 (5) SC 436 = (1994) 5 SCC 728]**, ਹਾਈਮਨ ਨੂੰ ਫਟਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ ਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ। [ਦੇਖੋ- **ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਕੱਕੜ ਬਨਾਮ ਨਵਲ ਦੂਬੇ-[JT 1992 (3) SC 270 = (1992) 3 SCC 204]**, ਡਾ. ਮੁਦਿਤਾ ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ hymen 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਸੱਟ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਂਦਾ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਇਸਤਰੀਆਂ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਲੜਕੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਫਸਾਉਣਗੇ, ਉਸ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਸੱਟ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ? ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਵੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਾ. ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰੀਆਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਦੇਖੋ ਮੋਦੀ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਜੁਰੀਸਪ੍ਰੂਡੈਂਸ, 22 ਵੀਂ ਐਡ. ਪੀ. 502)। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੱਟ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰੀਆਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੋਦੀ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ, ਮੋਦੀ **ਇਬਿਦ**, ਪੰਨਾ 509) ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਬੱਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਫੋੜਫਾੜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਿੰਗ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਦੋ ਦਿਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਸੱਟਾਂ ਭਾਵੇਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਣ, ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।

XX

XXX

XXX

XX

XX

XX

(17) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ [JT 1996 (1) SC 298 = (1996) 2 SCC 384] ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਡਾ. ਏ.ਐਸ. ਆਨੰਦ, ਜੇ. (ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ) ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। “ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਆਪਣੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਰੋਧਤਾਈਆਂ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਮਤਭੇਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਘਾਤਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪਹੁੰਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਹੈ। ”

(18) ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਖਾਸ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੀਰਜ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਜਾਂ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਉਸ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ, ਲੜਕੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਹੈ। ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਤ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ "ਬਲਾਤਕਾਰ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਛੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ:-

ਪਹਿਲੀ:-ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ।

ਦੂਜਾ:-ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਤੀਸਰਾ:-ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੌਤ ਜਾਂ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਡਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਚੌਥਾ:-ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਮਰਦ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪੰਜਵੀਂ:-ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਮਨ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਜਾਂ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੁਰਖ ਜਾਂ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਪਦਾਰਥ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਛੇਵਾਂ:-ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਅਪਵਾਦ:-ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ, ਪਤਨੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(19) Le The Legislature ਨੇ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ। ਪਹਿਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ejus dem gener is the section and clauses first to sixthly ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਬਲਾਤਕਾਰ. ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਵੀ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਤੱਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਛੇਵੀਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪੈਰਾਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪੈਰਾਥ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਹੋਰ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾਥਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪੈਰਾਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ। ਸੁਦੇਸ਼ ਝਾਕੂ ਬਨਾਮ ਕੇਸੀਜੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਸੁਪੈਰਾ) ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਯੋਨੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪੈਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹਾਂ। ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪੂਰਨ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਨਿਮਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਲਝਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, **ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਕੱਕੜ ਬਨਾਮ ਨਵਲ ਦੁਬੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (6)** ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਜੁਰਮ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

"44. ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਬਲਾਤਕਾਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ:

"ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪੈਰਾਧ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ।"

45. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪੈਰਾਧ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਇਕਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮੂਲੀ ਘੁਸਪੈਠ ਵੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪੈਰਾਧ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘੁਸਪੈਠ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ। (1) **ਨਥਾ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ, 26 ਕਰੋੜ ਦਾ** ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਐਲ ਜੇ 1925 ਪੰਨਾ 1185 : (2) ਅਬਦੁਲ ਮਜੀਦ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ ਏਆਈਆਰ 1927 ਲਾਹੌਰ 735 (2) : (3) ਮੁਸੱਮਤ ਜੰਤਨ ਬਨਾਮ ਦ ਕਰਾਉਨ 1934 ਪੰਜਾਬ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ (ਜਲ 36) ਪੰਨਾ 35 : (4) ਘਣਸ਼ਿਆਮ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸੀਆਰ 1957 . ਐਲਜੇ 469 = ਏਆਈਆਰ 1957 ਉੜੀਸਾ 78 : (5) ਡੀ. ਬਰਨਾਰਡ ਬਨਾਮ ਰਾਜ 1974 ਕਰੋੜ. ਐਲਜੇ 1098. ਦੁਬਾਰਾ ਐਥਨੀ ਏਆਈਆਰ 1960 ਮੈਡ 308 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਮਾਮੂਲੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਐਕਟ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੌਰ ਦੇ "ਭਾਰਤ ਦਾ ਦੰਡ ਕਾਨੂੰਨ" 6 ਵੀਂ ਐਡਨ ਵਿੱਚ। 1955 (Vol. II) ਪੰਨਾ 1678, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, "ਬਲਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"**

46. **ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਰਾਜ 1989 (1) SCC 432** ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਤੱਥ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(47) ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ ਵਿਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਾਮੂਲੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸੀ। T1 ਉਹ PW 13 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪੈਰਾਧ ਨੂੰ ਅਟੱਲ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(20) **ਲਲਤਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (7) ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, (8) ਅਤੇ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ** ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।, (9)।

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਗੱਲਾਂ ਸਮੇਤ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਚੰਦੀ ਵੱਢ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਯੋਨੀ ਵਿਚ ਉਂਗਲਾਂ ਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨਾਲ ਮਾੜਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਸਮੇਤ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਖੂਨ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਹਾਈਮਨ ਪਾਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਮਤਭੇਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅੰਸ਼ਕ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸੀ।

(22) **ਮੁਹੰਮਦ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। **ਜ਼ਬੇਰ ਨੂਰ ਮੁਹੰਮਦ ਚੰਗਵਾੜੀਆ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (10)**, ਜਿਥੇ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਬੈਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਅਤੇ ਭੁੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਰੋਧਤਾਈਆਂ ਅਤੇ ਭੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾਬਾਲਗ ਹਨ ਅਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਉੱਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ

ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਸਮੇਂ 11 ਸਾਲ ਦੀ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ

(7) ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 1276

(8) ਏਆਈਆਰ 1989 ਐਸਸੀ 702

(9) 1994(3) ILR 748

(10) 1999 CrI. ਐਲਜੇ 3419

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਜਿਹੜਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਗਏ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਗਵਾਹ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਲਿਸ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਭੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਦੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੁਲਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ

ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਘਿਨਾਉਣਾ ਅਪੈਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਬਪਥ ਰੋਂਦੀ ਹੋਈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਇਹ ਸੁਭਾਵਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਬੇਹੋਸ਼ ਮਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦਰਦ ਅਤੇ ਸਦਮਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਮਰ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਵਕਫੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੁਧਾਰ ਹੋਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ 3.00 ਵਜੇ ਸਕੂਲ ਗਈ ਸੀ, ਲਗਭਗ 15 ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਈ ਸੀ। ਮਿੰਟਾਂ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਮ 4.00 ਵਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੰਸਕਰਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਕੂਲ ਗਈ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਇਕੱਲਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਧਾਰ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੈਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ। ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ।

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਉਸ ਵੱਲ ਉੱਗਲ ਉਠਾਈ ਅਤੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਦਿਨ ਦਿਹਾੜੇ ਵਾਪਰੀ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਵੇਗੀ।

(23) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਤੈਅ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਬੂਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਅਸੀਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(24) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੋਰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਮੁਲਤਵੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(25) 23 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਸੁੱਚੀ।

ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 23 ਜਨਵਰੀ, 2003

(26) 20 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਕ ਖਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਕ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਅਸੀਂ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ

ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਜ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(27) ਅਸੀਂ ਵਾਕ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ 19 ਸਾਲ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਪਿਛੋਕੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪੈਰਾਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(28) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਚੱਕਣ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਖੂਨ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਲ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਖੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ